

Tī in kiat-hun liáu-āu bô gōa kú, Sòng Tiong-kian bók-su ùi Tâi-oân tang-pêng tng-lâi Tâi-lâm ê tiong-kan, tng tiòh chiâⁿ giâm-tiōng ê sū-kò.

“I-lī-sa-pék, khah kín--leh! Sòng bók-su ùi Tâi-tang (**chit-má Tâi-oân tang-pō**) tng--lâi ê sī, tī soaⁿ-téng hō phah-láh ê lāng hut m̄-tiòh--khì, ka phah tiòh-siong--ah! Chit-má tng beh sàng khì Sin-lâu Pēⁿ-īⁿ.” Chit ê cha-pó-lāng hiông-hiông kông-kông chông jíp-khì I-lī-sa-pék chín-toàn-sek, kín-tiuⁿ kah tōa-siaⁿ hoah.

“Ah! Khiâ bé kòe chhim-soaⁿ slit-chāi siuⁿ kòe gûi-hiám. Hit-tang-sī góa èng-kai ài hō^o i chē chûn khì Tâi-tang chiah tiòh.” I-lī-sa-pék àm-chīⁿ tī sim-lâi hoân-ló kah.

Sòng Tiong-kian bók-su chin kah-ì khiâ bé thàng-kòe Tâi-oân tiong-pō^o ê sim-lím. Tī soaⁿ--nh̄, i put-chí-á hiáng-siū. I siōng kah-ì chheng-khì ê khong-khì kap tiām-chiuh-chiuh ê khoân-kéng. Chia ê kéng-tì hō^o i siūⁿ khí Sò-kek-lân ê soaⁿ-gák. M̄-koh mā chin gûi-hiám, soaⁿ--nh̄ ū Tâi-oân o^o-hîm, Tâi-oân hûn-pà kap Tâi-oân soaⁿ-ti.